U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **P. K.,** proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce,** se sídlem Kolářská 451/13, Opava, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2017, č. j. 22 Ad 27/2015 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 7. 8. 2017 kasační stížnost žalovaného směřující proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud"), kterým bylo podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2015, č. j. 4258/1.30/15-3. Tímto rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl žalobce jako podnikající fyzická osoba uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2014 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti"), za což mu byla uložena pokuta ve výši 52 000 Kč. Deliktu se měl žalobce dopustit tím, že umožnil výkon nelegální práce spočívající ve výkonu pomocných prací v kuchyni - umývání nádobí fyzické osobě J. B. v provozovně žalobce, v restauraci H. L. na adrese X, L. n. B.

[2] Dne 24. 8. 2017 obdržel Nejvyšší správní soud podání nazvané jako vyjádření žalobce. V něm právní zástupkyně žalobce sdělila, že žalobce dne 3. 8. 2017 zemřel, což doložila kopií úmrtního listu.

[3] Podle § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v relevantním znění (dále jen „o. s. ř."), za použití § 64 s. ř. s., přihlíží soud kdykoli za řízení k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé, tj. podmínky řízení. Podmínkami řízení se rozumí předpoklady, za jejichž splnění lze ve věci meritorně rozhodnout, např. pravomoc a příslušnost soudu, procesní způsobilost účastníka, jeho případné zastoupení, existence předmětu řízení apod.

[4] V projednávané věci Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce (podnikající fyzická osoba) před zahájením řízení o kasační stížnosti zemřel, čímž ztratil způsobilost být účastníkem řízení a povaha projednávané věci neumožňuje v řízení pokračovat. V souzené věci totiž byla podána kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, který přezkoumával rozhodnutí žalovaného, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podnikající fyzickou osobou. Jak ovšem plyne již z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 Ads 42/2008 – 75, jestliže ten, kdo podal u krajského soudu žalobu proti rozhodnutí správního orgánu o vině za spáchání správního deliktu a o uložení správní sankce, v průběhu tohoto řízení zemřel, nemůže soud v řízení pokračovat s procesním nástupcem (§ 64 s. ř. s.; § 107 odst. 1, 2 o. s. ř.), protože to povaha věci neumožňuje.

[5] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, neboť již při jejím podání byl dán neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, spočívající ve ztrátě způsobilosti žalobce být účastníkem řízení, přičemž povaha projednávané věci neumožňuje procesní nástupnictví.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu